

Phương pháp dạy tiếng Anh cho bé 3 tuổi

Nhiều bậc cha mẹ thường muốn con mình tiếp cận với ngoại ngữ từ khi còn nhỏ để chúng có nền tảng tốt hơn trong tương lai. Đó thực sự là một quan điểm đúng đắn, tuy nhiên cần dạy trẻ học tiếng Anh như thế nào để phát triển toàn diện cho trẻ mới là điều quan trọng.

Để giúp các bậc cha mẹ nắm rõ phương pháp dạy tiếng Anh cho trẻ trong độ tuổi từ 2 đến 3 tuổi, sau đây VnDoc xin chia sẻ một số kinh nghiệm hữu ích giúp các bé học tiếng Anh hiệu quả.

Trẻ 2-3 tuổi học tiếng Anh được chưa?

Về mặt khoa học, khi được 2 đến 3 tuổi là trẻ có khả năng tiếp thu được một ngoại ngữ mới, song song với tiếng mẹ đẻ. Do đó, **nên cho trẻ học tiếng Anh càng sớm càng tốt, nhưng phải đúng phương pháp.**

Nên cho trẻ học tiếng Anh càng sớm càng tốt.

Đối với trẻ nhỏ thì Tiếng Việt cũng là ngoại ngữ khi chúng nó còn nhỏ. Bởi vậy cũng không có vấn đề gì nếu cha mẹ muốn trẻ tiếp xúc với tiếng Anh song song với tiếng mẹ đẻ.

Giai đoạn 2-3 tuổi là giai đoạn tốt nhất để học ngoại ngữ, đây là giai đoạn mà trẻ có thể thẩm thấu và phát âm ngoại ngữ một cách chuẩn xác nhất. Hầu hết các trẻ học tiếng Anh giai đoạn này đều có khả năng nói tiếng Anh như người bản ngữ.

Những điều cần biết khi dạy tiếng Anh cho trẻ 2-3 tuổi

Trẻ được tiếp xúc với tiếng Anh càng sớm càng tốt

Một số ý kiến cho rằng trẻ con nhỏ biết gì mà học, tiếng Việt còn chưa sõi... Trên thực tế, ở các nước phát triển, phụ huynh thường cho con học ngoại ngữ ở các trường học dạy ngoại ngữ cho trẻ từ khi trẻ 6 tháng tuổi. Đơn giản bố mẹ cứ đặt con mình vào địa vị một đứa con lai, nó phát triển 2 ngôn ngữ cùng một lúc và đồng đều như nhau (với một điều kiện, sẽ giải thích sau), vì nó tiếp xúc với hai ngôn ngữ từ khi nó mới sinh ra. Đối với trẻ nhỏ thì Tiếng Việt cũng là ngoại ngữ khi chúng nó còn nhỏ, đúng không? Vì thế **học ngoại ngữ càng sớm thì khả năng phát triển ngôn ngữ như tiếng mẹ đẻ lại càng cao**. Bên cạnh đó, việc học ngoại ngữ sớm không chỉ giới hạn ở việc nó giỏi cái ngoại ngữ đó, mà còn làm cho trẻ thông minh, phát triển hơn vì đối với trẻ nhỏ, phát triển ngôn ngữ là quan trọng, và ngôn ngữ phát triển làm trẻ nhỏ sẽ khá hơn trong tất cả mọi lĩnh vực khác.

Cần phân biệt rạch ròi hai ngôn ngữ (ví dụ tiếng Việt và tiếng Anh)

Hãy là một người bạn học cùng con

Lại nói về con lai, đúng là có những đứa nói hai thứ tiếng rạch ròi, không lẫn lộn, và tốt như nhau, còn có những đứa lại bị loạn ngôn ngữ. Một vấn đề rất đơn giản thôi: Bố mẹ nói lẫn lộn. Nếu bố là người Anh chỉ nói tiếng Anh với con và nếu mẹ người Việt chỉ nói tiếng Việt không thì đứa bé sẽ phát triển được hai ngôn ngữ song song như thế. Ngược lại nếu cả bố lẫn mẹ dùng cả hai thứ tiếng lẫn lộn ngay từ khi con còn bé thì hậu quả loạn

ngôn ngữ là vô cùng cao, vì khi đó não bộ đứa trẻ không phân biệt được hai ngôn ngữ khác nhau và nó mất đi khả năng phản xạ cần thiết nhất khi con người cần giao tiếp với nhau: nếu đứa trẻ biết mẹ nó chỉ hiểu tiếng Việt, nó sẽ phải tập nói tiếng Việt để mẹ nó hiểu nó, tương tự với bố... Vì vậy, thực sự nếu không đủ điều kiện để phát triển song song hai ngôn ngữ từ khi còn rất là nhỏ (ví dụ bố mẹ không có khả năng nói tiếng Anh, hay không có khả năng thuê một cô bảo mẫu nói tiếng Anh từ khi con còn rất bé, hay môi trường không cho phép – nếu con bạn là người Việt và bạn đang ở nước ngoài chẳng hạn, thì đó là môi trường lý tưởng để phát triển hai ngôn ngữ song song) thì phụ huynh **hãy là một người bạn cùng học với con**. Nếu bạn không phát âm chuẩn nên tránh dạy bé vì điều này ảnh hưởng rất lớn đến bé sau này.

Để có thể phân biệt rạch ròi Tiếng Anh và Tiếng Việt bạn có thể **quy định những thời gian học cho bé** và nguyên tắc quan trọng là dạy Tiếng Anh thì nên dùng Tiếng Anh và dạy Tiếng Việt thì nên dùng Tiếng Việt.

Dạy tiếng Anh cho trẻ nhỏ cần phải kiên trì

Một số bố mẹ cho con đi học thì rất sốt ruột muốn biết kết quả ngay, phải biết con biết từ này và nói được câu này. Vô hình chung là đẩy dọa mình và con mình đấy, vì hầu hết không có super-kid, tất cả theo một quỹ đạo rất bình thường: mưa lâu thấm dần, và nó chỉ nói khi nó thấy cần thiết, hay khi nó thích... Vì thế, bố mẹ đừng có sốt ruột, lúc nào nó bật ra thì nó sẽ bật ra, còn không, nó vẫn đâu đó trong đầu chúng nó đấy.

Bé học ngôn ngữ như là công cụ giao tiếp và nhận thức cái nội dung cần truyền tải

Ví dụ khi bạn nói với con **apple** có nghĩa là quả táo thì bạn đang cho con học ngoại ngữ như là học ngoại ngữ thực sự, nhưng khi bạn cầm quả táo và nói: **apple**, tưởng đơn giản nhưng mà là khác hoàn toàn: con bạn sẽ link thẳng cái object đấy với cái từ đấy, và khi nó nhìn quả táo nó sẽ bật ra được apple, tạo điều kiện sau này khi cần dùng ngôn ngữ nào thì nó phải **NGHĨ** bằng ngôn ngữ đó, mà điều này quan trọng vô cùng. Cụ thể: nếu nó cần nói nó muốn quả táo nó sẽ bật ra luôn **“I want that apple”**, chứ không phải nó sẽ nghĩ là: mình muốn quả táo đó, phải nói là “tôi muốn quả táo đó”, tức là **“I want that apple”** và sau đó thì mới nói ra.

Phải dạy bé chuẩn ngay từ đầu

Phát âm không quan trọng, người ta có thể nói giọng Úc, giọng Mỹ, giọng Sing... nhưng **apple** phát âm phải là **apple**. Thiết nghĩ là bố mẹ đừng quá câu nệ người bản xứ với

không bản xứ một cách thái quá. Được bản xứ mà có chứng chỉ là quá tốt rồi nhưng bây giờ Tây ba lô nhiều lắm. Người nước ngoài với một giọng chuẩn là ổn, vì người nước ngoài có 2 lợi thế hơn so với người Việt: trẻ con bắt buộc phải nghe và hiểu họ vì họ không nói và không hiểu được tiếng Việt (khả năng phản xạ đã nói ở trên); và nói gì thì nói, phương pháp dạy của họ luôn tiên tiến hơn, họ cũng giỏi khuấy động phong trào hơn người Việt mình, không ngại nhảy, không ngại hát, không ngại nói và họ vẫn có 1 lợi thế hơn với các giáo viên bản xứ có bằng cấp tử tế hơn và có kinh nghiệm của bản thân mình khi sử dụng ngôn ngữ thứ 2. Nói thế không phải là người Việt mình tiếng Anh không giỏi, đơn giản là giáo viên Việt Nam có giọng chuẩn thì hầu hết phải tu nghiệp tốt nghiệp ở nước ngoài, mà những người đó về thì thứ nhất, họ không đi dạy tiếng Anh giá thấp, giá của họ cũng phải bằng người nước ngoài, tuy nhiên lại không bằng người nước ngoài vì không phải mác bản xứ; thứ hai, họ thường chỉ dạy đại học hay các khóa học cao cấp; thứ ba, khả năng tạo những hành động vui nhộn của họ vẫn kém người nước ngoài. Nói tóm lại, vẫn không phải người Việt Nam dạy cho trẻ em là tốt nhất.

Hãy dạy bé chuẩn ngay từ đầu

Bé học ngoại ngữ với nhiều hình thức khác nhau

Cứ tưởng tượng con bạn ở nước ngoài, nó sẽ giao tiếp với người nước ngoài, nó sẽ xem TV nước ngoài, nghe nhạc nước ngoài... Vậy nên hãy cố tạo cho con bạn một môi trường ngôn ngữ như thế: **xem TV bằng tiếng Anh** (đĩa, cable TV), **nghe nhạc tiếng Anh**, kể cả

nhạc người lớn, **giao tiếp với người nước ngoài** (đi học, đi giao lưu). Tuy nhiên, cũng đừng bắt con chỉ xem mấy cái đĩa học Tiếng Anh, trẻ sẽ cực kỳ nhanh chán, thay vào đó nên cho chúng **xem phim bằng tiếng Anh** là ổn nhất. Chúng sẽ phải suy nghĩ và đoán khi chúng nó không hiểu, làm giảm tác hại của TV là hạn chế sức suy nghĩ của con người. Nếu con bạn không thích xem, hãy khuyến khích chúng nó bằng cách ngồi cạnh và sau đó thì kể thêm về các nhân vật đó, và để cái khơi dậy sở thích của chúng. Hãy chọn các phim có nhiều series, ví dụ như những phim đang chiếu trên Disney Channel, nhân vật thân thuộc nhưng sự kiện lại luôn luôn mới. Máy tính và Internet cũng là một nguồn học tiếng Anh tốt, các trò chơi bằng tiếng Anh cũng tốt vì chúng nó phải nghe và làm theo và điều căn bản là khiến chúng thích.

Điều cấm kỵ trong việc dạy ngoại ngữ cho trẻ

Đừng bao giờ hỏi con “quả táo bằng tiếng Anh là gì?” nhé. Điều tối kỵ đấy. Thay vào đấy, cầm quả táo lên và hỏi: “What is this?”. Và không nên áp đặt những phương pháp học quá cứng nhắc như yêu cầu trẻ phải ngồi vào bàn học, đọc, chép mà hãy tạo cho trẻ môi trường học tập có âm thanh, minh họa và như một người bạn cùng học với trẻ!

VnDoc chúc các bé học tiếng Anh hiệu quả!